

[Oluf Pedersen.]

Jeg mener, at Lovforslaget er ligegyldigt for det danske Landbrug, selv om det saa ønskes baade af L. S. og af Landbrugsraadet, men jeg hævder, at for Befolkningen er Lovforslaget ingenlunde ligegyldigt. Det er principielt forkasteligt, at Regeringen vil bestemme, hvad Borgerne skal spise. Vi har jo enkelte Fortilfælde. Saaledes fik vi i sin Tid vedtaget en Lov her i Rigsdagen om, at der skulde blandes Fedt i Margarinen. Denne Lov blev aldrig brugt, men da jeg gik imod den dengang, var jeg ude for meget stærke Angreb for landbrugsfjendtlig Indstilling. Vi har ogsaa en Bestemmelse om, at der ikke maa indføres Sagomel her i Landet, der skal bruges Kartoffelmel i Stedet for; og vi kender Resultatet, den langskæggede Rødgrød. Men det er ikke rigtigt, at Regeringen er klogere til at bestemme, hvad Folk skal spise, end Befolkningen selv. Man skal, mener jeg, lade Befolkningen klare dette selv. Vi husker ogsaa alle, at det ved Lov blev bestemt, at der ikke maatte komme saa mange Vitaminer i Margarinen, som sundhedsmæssige Hensyn kræver.

Og naar jeg vender mig mod den Slags unødvendige og skadelige Statsindgreb, har jeg ogsaa paa dette Omraade Landboforeningerne med mig, den jævne Landmand. Saaledes vedtog jo de jyske Landboforeninger for nogle Dage siden en Udtalelse, hvor det hedder i Punkt 1 — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —:

„Det jyske Delegeretmøde ønsker friest mulige Forhold for Landbrugserhvervet og færrest mulige Indgreb fra Statens Side vedrørende Produktion og Omsætning.“

Det fremgaar af denne Udtalelse ganske klart, at Landbruget ikke kan ønske Indmalingstvang; ellers vilde en Udtalelse som den vedtagne være det rene Pjank.

Madsen-Mygdal erklærede ogsaa paa det samme Møde, at al den Tale om, at Landbruget var beskyttet, var ubegrundet, thi et Eksporterhverv kan ikke beskyttes, og alle Forsøg derpaa vilde indirekte blive væltet over paa Landbruget selv. Der kan maaske være enkelte Landmænd, som kunde tjene ved det, nogle af de allerstørste L. S. er, men det vilde ske paa det øvrige Landbrugs Bekostning.

Man vil forstaa, at Retsforbundet intet har imod, at der indmales dansk Hvede og Rug, hvor dette af Forbrugerne anses for fordelagtigt; men vi vender os imod en Tvangsordning, som paatvinger Indmaling, baade hvor den er fordelagtig, og

hvor den af forskellige Grunde, som Regering og Rigsdagen er uvidende om, kan være skadelig. Alt Brød skal jo ikke være ens, al dansk Hvede er heller ikke ens, og et Paabud som det foreslaaede maa vi anse for at være et Overgreb. Her er efter vor Opfattelse intet at forhandle om, og jeg skal derfor foreslaa, at Tinget afviser Lovforslaget ved at vedtage følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget misbilliger, at Ministeren for Landbrug og Fiskeri udstedte Importforbud for Brødkorn paa et Tidspunkt, hvor der var Fare for Afspærring og Brødmangel, erklærer Tinget sig enig med de jyske Landboforeninger i, at der fra Statens Side foretages de færrest mulige Indgreb vedrørende Produktion og Omsætning,

og gaar dermed over til næste Punkt paa Dagsordenen.“

Anden Næstformand (Ulrich): Der er nu fremsat følgende Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

„Idet Folketinget misbilliger, at Ministeren for Landbrug og Fiskeri udstedte Importforbud for Brødkorn paa et Tidspunkt, hvor der var Fare for Afspærring og Brødmangel, erklærer Tinget sig enig med de jyske Landboforeninger i, at der fra Statens Side foretages de færrest mulige Indgreb vedrørende Produktion og Omsætning,

og gaar dermed over til næste Punkt paa Dagsordenen.“

Denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen indgaar nu i Forhandlingen.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg skal allerede paa det nuværende Tidspunkt sige, at jeg kan naturligvis ikke modtage denne Dagsorden.

Aksel Larsen: Hvis og naar den Dagsorden kommer til Afstemning — det bliver jo nok ikke i Dag —, maa jeg stemme imod den, for jeg er aldeles ikke enig med de jyske Landboforeningers Beslutning fra Mødet forleden.

Vi vil ikke modsætte os de foreslaaede Indmalingbestemmelser, men vi anbefaler, at man først undersøger Sagen meget nøje, saa Brødets Kvalitet ikke bliver forringet ved Indmalingen, og saa Foranstaltningerne bliver til Landbrugernes Gavn, men ikke virker brødfordyrende.